TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 9. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Video platforma tiešsaistē – Filmas augšupielāde bez īpašnieka piekrišanas – Tiesvedība, kas saistīta ar intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu – Direktīva 2004/48/EK – 8. pants – Prasītāja tiesības uz informāciju – 8. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens "adreses" – Elektroniskā pasta adrese, IP adrese un tālruņa numurs – Izslēgšana

Lietā C-264/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2019. gada 21. februārī un kurš Tiesā reģistrēts 2019. gada 29. martā, tiesvedībā

Constantin Film Verleih GmbH

pret

YouTube LLC,

Google Inc.,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts: H. Saugmandsgors Ē e [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 12. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Constantin Film Verleih GmbH* vārdā – *B. Frommer*, *R. Bisle* un *M. Hügel*, *Rechtsanwälte*,

– *YouTube LLC* un *Google Inc.* vārdā – *J. Wimmers* un *M. Barudi*, *Rechtsanwälte*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun*, *T. Scharf*, *S. L. Kalėda* un *H. Kranenborg*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 2. aprīļa tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp., un labojums – OV 2004, L 195, 16. lpp.) 8. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Constantin Film Verleih GmbH*, Vācijā reģistrētu filmu izplatīšanas sabiedrību, un *YouTube LLC* un *Google Inc.*, kas ir reģistrētas Amerikas Savienotajās Valstīs, par *Constantin Film Verleih* pieprasīto informāciju no šīm divām sabiedrībām par lietotāju elektroniskā pasta adresēm, IP adresēm un mobilo tālruņu numuriem, kuri ir pārkāpuši tās intelektuālā īpašuma tiesības.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2004/48

3 Direktīvas 2004/48 2., 10., 15. un 32. apsvērumā ir paredzēts:

"(2) [..] Tai pat laikā [intelektuālā īpašuma aizsardzība] nedrīkst traucēt izteiksmes brīvību, brīvu informācijas apriti vai personas datu aizsardzību, tostarp internetā.

[..]

(10) Šīs direktīvas mērķis ir tuvināt tiesību sistēmas, lai iekšējā tirgū nodrošinātu augstu, līdzvērtīgu un viendabīgu aizsardzības līmeni.

[..]

(15) Šī direktīva neietekmē [..] Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [(OV 1995, L 281, 31. lpp.)] [..].

[..]

(32) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šī direktīva jo īpaši nodrošina intelektuālā īpašuma tiesības saskaņā ar minētās hartas 17. panta 2. punktu."

4 Šīs direktīvas 1. pantā "Priekšmets" ir noteikts, ka tā "attiecas uz pasākumiem, kārtību un aizsardzības līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu".

5 Šīs direktīvas 2. panta "Piemērošanas joma" 1. punktā un 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Neskarot līdzekļus, kas Kopienā vai valstu tiesību aktos ir vai var tikt paredzēti, ciktāl šie līdzekļi var būt labvēlīgāki tiesību īpašniekiem, šajā direktīvā paredzētos pasākumus, kārtību un aizsardzības līdzekļus saskaņā ar 3. pantu piemēro visiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, kas paredzēti Kopienas un/vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.

[..]

3. Šī direktīva neattiecas uz:

a) Kopienas noteikumiem, kas reglamentē materiālās tiesības intelektuālā īpašuma jomā [un] Direktīvu 95/46[..].”

6 Šīs pašas direktīvas 8. pantā “Tiesības uz informāciju” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes tās tiesvedības sakarā, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, un, atbildot uz pamatotu un samērīgu prasību, var pieprasīt, lai informāciju par to preču vai pakalpojumu izcelsmi un izplatīšanas tīkliem, ar kurām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, sniedz pārkāpējs un/vai cita persona:

a) par ko ir konstatēts, ka tās rīcībā ir kontrafakta preces komercdarbībai raksturīgā daudzumā;

b) par ko ir konstatēts, ka tā izmanto kontrafakta pakalpojumus komercdarbībai raksturīgā daudzumā;

c) par ko ir konstatēts, ka tā komercdarbībai raksturīgā daudzumā sniedz pakalpojumus, kurus izmanto kontrafakta darbībās;

vai arī

d) ko a), b) vai c) apakšpunktā minētās personas ir norādījušas kā personu, kura iesaistīta attiecīgo preču producēšanā, ražošanā vai izplatīšanā vai attiecīgo pakalpojumu sniegšanā.

2. Šā panta 1. punktā minētā informācija ietver:

a) attiecīgo preču vai pakalpojumu producentu, ražotāju, izplatītāju, piegādātāju un citu bijušo turētāju vārdus vai nosaukumus un adreses, kā arī paredzētos vairumtirgotājus un mazumtirgotājus;

b) informāciju par izgatavotajiem, saražotajiem, piegādātajiem, saņemtajiem vai pasūtītajiem daudzumiem, kā arī cenu, kas maksāta par attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot citas tiesību normas, kas:

a) piešķir tiesību īpašniekam tiesības saņemt plašāku informāciju;

b) reglamentē tās informācijas izmantošanu civilajā tiesvedībā vai kriminālprocesā, kura iegūta saskaņā ar šo pantu;

c) reglamentē atbildību par tiesību uz informāciju ļaunprātīgu izmantošanu; vai

d) paredz iespēju atteikties sniegt informāciju, kas piespiestu 1. punktā minēto personu atzīt, ka tā vai tās tuvi radinieki ir ņēmuši dalību intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumā;

vai

e) reglamentē informācijas avotu vai personas datu apstrādes konfidencialitātes aizsardzību.”

Vācijas tiesības

7 Saskaņā ar 1965. gada 9. septembra *Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz* (Likums par autortiesībām un blakustiesībām) (*BGBl.* 1965 I, 1273. lpp.), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "*UrhG*"), 101. panta 1. punkta pirmo teikumu tas, kurš komerciālā mērogā pārkāpj autortiesības vai citas tiesības, ko aizsargā šis likums, var no cietušās personas saņemt pieprasījumu nekavējoties sniegt informāciju par kontrafakta kopiju vai citu preču izcelsmi un izplatīšanas kanālu.

8 Acīmredzama pārkāpuma gadījumā, neskarot *UrhG* 101. panta 1. punktu, saskaņā ar *UrhG* 101. panta 2. punkta pirmā teikuma 3. apakšpunktu šīs tiesības uz informāciju var tikt īstenotas arī attiecībā uz personu, kas komerciālā mērogā ir sniegusi pakalpojumus, kuri ir izmantoti, lai veiktu kontrafakta rīcību.

9 Saskaņā ar *UrhG* 101. panta 3. punkta 1. apakšpunktu tam, kuram ir pienākums sniegt informāciju, ir jānorāda kopiju vai citu preču ražotāju, piegādātāju un citu agrāko turētāju, pakalpojumu izmantotāju, kā arī to adresātu vairumtirgotāju un mazumtirgotāju nosaukumi un adreses.

10 Saskaņā ar 2004. gada 22. jūnija *Telekommunikationsgesetz* (Telekomunikāciju likums) (*BGBl.* 2004 I, 1190. lpp.), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "*TKG*"), 111. panta 1. punkta pirmā teikuma 2. un 3. apakšpunktu, piešķirot tālruņa numurus, līnijas īpašnieka vārds un adrese, kā arī – fiziskas personas gadījumā – tās dzimšanas datums tiek ievākti un saglabāti.

11 Saskaņā ar *TKG* 111. panta 1. punkta trešo teikumu attiecībā uz priekšapmaksas pakalpojumiem minētā informācija turklāt ir jāpārbauda.

12 Saskaņā ar *TKG* 111. panta 2. punktu, piešķirot elektroniskā pasta adresi, šāda pārbaude un ievākšana nav obligāta.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

13 *Constantin Film Verleih* Vācijā pieder ekskluzīvas izmantošanas tiesības tostarp attiecībā uz kinematogrāfiskiem darbiem "Parker" un "Scary Movie 5".

14 2013. un 2014. gadā šie darbi tika augšupielādēti interneta vietnē www.y*outube*.com, kas ir *YouTube* ekspluatēta platforma, kura lietotājiem ļauj publicēt, skatīties un izplatīt video (turpmāk tekstā – "*YouTube* platforma"). Tādējādi minētie darbi tur tika skatīti vairākus desmitus tūkstošu reižu.

15 *Constantin Film Verleih* pieprasīja *YouTube* un *Google*, kas ir *YouTube* mātesuzņēmums, sniegt tai informācijas kopumu par katru no lietotājiem, kuri bija augšupielādējuši šos darbus (turpmāk tekstā – "attiecīgie lietotāji").

16 Iesniedzējtiesa šajā ziņā norāda, ka, lai videoierakstus augšupielādētu *YouTube* platformā, lietotājiem vispirms ir jāreģistrējas *Google*, izmantojot lietotāja kontu, un šī konta atvēršanai no šo lietotāju puses ir vienīgi jānorāda vārds, elektroniskā pasta adrese un dzimšanas datums. Parasti šie dati netiek pārbaudīti un lietotāja pasta adrese netiek pieprasīta. Tomēr, lai *YouTube* platformā varētu publicēt video, kuru ilgums pārsniedz 15 minūtes, lietotājam ir jānorāda mobilā tālruņa numurs, lai viņš varētu saņemt aktivizēšanas kodu, kas nepieciešams šādas publikācijas veikšanai. Turklāt saskaņā ar *YouTube* un *Google* kopīgo datu izmantošanas un aizsardzības vispārējiem nosacījumiem *YouTube* platformas lietotāji ļauj uzglabāt servera ierakstus, tostarp IP adresi, lietošanas datumu un laiku un dažādos pieprasījumus, kā arī izmantot tos šīs datu grupas mērogā.

17 Pēc tam, kad pamatlietas dalībnieki vienbalsīgi paziņoja, ka tiesvedība pirmajā instancē par attiecīgo lietotāju vārdiem un pasta adresēm ir formāli atrisināta, *Constantin Film Verleih*, saņemot tikai fiktīvu lietotāju vārdus, lūdza, lai *YouTube* un *Google* tiktu uzdots tai sniegt papildu informāciju.

18 Šī papildu informācija attiecas, pirmkārt, uz elektroniskā pasta adresēm un mobilā tālruņa numuriem, kā arī IP adresēm, ko attiecīgie lietotāji ir izmantojuši datņu augšupielādei, precīzi norādot šīs augšupielādes datumu un stundu, ieskaitot minūtes, sekundes un laika joslu, proti, augšupielādes brīdi, un, otrkārt, IP adresi, ko šie lietotāji izmantojuši kā pēdējo, lai piekļūtu savam *Google* kontam nolūkā piekļūt *YouTube* platformai, arī ar precīzu piekļuves brīdi, norādot datumu un stundu, ieskaitot minūtes, sekundes un laika joslu, proti, piekļuves brīdi.

19 Ar 2016. gada 3. maija spriedumu *Landgericht Frankfurt am Main* (Frankfurtes pie Mainas apgabaltiesa, Vācija) noraidīja *Constantin Film Verleih* prasību. Savukārt *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* (Federālās zemes Augstākā tiesa Frankfurtē pie Mainas, Vācija), izskatījusi apelācijas sūdzību par iepriekš minētās tiesas spriedumu, ar 2018. gada 22. augusta spriedumu daļēji apmierināja *Constantin Film Verleih* prasību un piesprieda *YouTube* un *Google* iesniegt minētajai attiecīgo lietotāju elektroniskā pasta adreses, vienlaikus noraidot šo apelācijas sūdzību pārējā daļā.

20 Ar revīzijas sūdzību, kas iesniegta iesniedzējtiesā *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija), *Constantin Film Verleih* uztur savus prasījumus piespriest *YouTube* un *Google* sniegt tai mobilo tālruņu numurus, kā arī attiecīgo lietotāju IP adreses. Turklāt savā revīzijas sūdzībā *YouTube* un *Google* lūdz pilnībā noraidīt *Constantin Film Verleih* prasījumu arī attiecībā uz attiecīgo lietotāju elektroniskā pasta adrešu paziņošanu.

21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka šo divu revīzijas sūdzību iznākums ir atkarīgs no Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācijas un it īpaši no atbildes uz jautājumu, vai *Constantin Film Verleih* pieprasītā papildu informācija ietilpst jēdzienā "adreses" šīs tiesību normas izpratnē.

22 Šajos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2004/48] 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto preču vai pakalpojumu producentu, ražotāju, izplatītāju, piegādātāju un citu bijušo turētāju, kā arī vairumtirgotāju un mazumtirgotāju, uz kuriem attiecas informācija atbilstoši Direktīvas [2004/48] 8. panta 1. punktam, adreses ietver arī:
   a) pakalpojumu lietotāju e-pasta adreses un/vai
   b) pakalpojumu lietotāju tālruņa numurus, un/vai
   c) pakalpojumu lietotāju IP adreses, kas izmantotas kontrafakta datņu augšupielādei, tostarp precīzu augšupielādes laiku?

2) Ja atbilde uz pirmā jautājuma c) daļu ir apstiprinoša:

   vai informācija, kas jāsniedz saskaņā ar Direktīvas [2004/48] 8. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ietver arī IP adresi, kuru lietotājs, kas iepriekš ir lejuplādējis kontrafakta datnes, pēdējoreiz izmantoja, lai piekļūtu savam *Google*/*YouTube* lietotāja kontam, norādot precīzu piekļuves laiku, neatkarīgi no tā, vai šajā pēdējā piekļuvē tika izdarīti [intelektuālā īpašuma tiesību] pārkāpumi?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

23 Ar saviem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "adreses", ciktāl tas attiecas uz lietotāju, kas ir augšupielādējis datnes, ar kurām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, aptver šī lietotāja elektroniskā pasta adresi, tālruņa numuru, kā arī IP adresi, kas izmantota, augšupielādējot šīs datnes, vai IP adresi, kas pēdējoreiz izmantota, lai piekļūtu lietotāja kontam.

24 Šajā lietā nav strīda par to, ka *YouTube* un *Google* komerciālā mērogā sniedz pakalpojumus, attiecīgajiem lietotājiem, kuri ir īstenojuši kontrafakta darbības, kas ietver datņu, kuras satur aizsargātus darbus, augšupielādēšanu *YouTube* platformā, nodarot kaitējumu *Constantin Film Verleih*. Pamatlieta, kas ir jāizskata iesniedzējtiesai, attiecas uz šo sabiedrību atteikumu sniegt noteiktu *Constantin Film Verleih* pieprasīto informāciju par šiem lietotājiem, it īpaši to elektroniskā pasta adreses un tālruņa numurus, kā arī IP adreses, kuras tie izmantojuši gan brīdī, kad attiecīgās datnes tika augšupielādētas, gan pēdējā piekļuvē to *Google*/*YouTube* kontam. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet un turklāt šajā lietā netiek apstrīdēts, ka pamatlietas iznākums ir atkarīgs no tā, vai šāda informācija ietilpst jēdzienā "adreses" Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

25 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka no Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta formulējuma izriet, ka dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes tās tiesvedības sakarā, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, atbildot uz pamatotu un samērīgu prasību, var pieprasīt, lai informāciju par to preču vai pakalpojumu izcelsmi un izplatīšanas tīkliem, ar ko tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, sniegtu pārkāpējs un/vai jebkura cita persona, par kuru ir konstatēts, ka tā komercdarbībai raksturīgā daudzumā sniedz pakalpojumus, kas tiek izmantoti kontrafakta darbībās.

26 Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, ka šī panta 1. punktā minētā informācija ietver attiecīgi preču vai pakalpojumu ražotāju, ražotāju, izplatītāju, piegādātāju un citu bijušo turētāju vārdus vai nosaukumus un adreses, kā arī saņēmēju vairumtirgotāju un mazumtirgotāju nosaukumus un adreses.

27 No tā izriet, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/48 8. pantu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka kompetentās tiesas tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, var uzdot tiešsaistes platformas ekspluatētājam norādīt jebkuras šī panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās personas, kas ir augšupielādējusi šajā platformā filmu bez autortiesību īpašnieka piekrišanas, vārdu un adreses.

28 Attiecībā uz jautājumu par to, vai jēdziens "adreses" Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ietver arī šo personu elektroniskā pasta adreses, tālruņa numurus un IP adreses, ir jākonstatē, ka, ciktāl šajā tiesību normā nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tā nozīmi un tvērumu, jēdziens "adreses" ir Savienības tiesību jēdziens, kuram parasti visā Savienībā ir jāsniedz vienveidīga un autonoma interpretācija (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Turklāt, tā kā Direktīvā 2004/48 šis jēdziens nav definēts, tā nozīme un tvērums ir jānosaka atbilstoši tā parastajai nozīmei ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tas tiek lietots, un tiesiskā regulējuma, kurā tas ietilpst, mērķus, kā arī attiecīgā gadījumā tā rašanās vēsturi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 65. punkts, un 2019. gada 19. decembris, *Nederlands Uitgeversverbond* un *Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

30 Pirmkārt, runājot par vārda "adrese" parasto nozīmi, ir jākonstatē, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 30. un 33. punktā, ka ikdienas valodā tas attiecas tikai uz konkrētas personas pasta adresi, proti, konkrētas personas domicilu vai dzīvesvietu. No tā izriet, ka šis vārds, ja tas tiek lietots bez papildu precizējumiem, kā tas ir Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā, neattiecas uz elektroniskā pasta adresi, tālruņa numuru vai IP adresi.

31 Otrkārt, Direktīvas 2004/48 sagatavošanas darbi un it īpaši 2003. gada 30. janvāra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par pasākumiem un procedūrām, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu (COM(2003) 46, galīgā redakcija), Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2003. gada 29. oktobra atzinums (OV 2004, C 32, 15. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2003. gada 5. decembra ziņojums par šo priekšlikumu (A5-0468/2003) iekļaujas šī konstatējuma turpinājumā. Proti, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 37. punktā un kā Tiesā ir apgalvojusi Komisija, tajos nav nekādu norāžu, kas liktu domāt, ka šīs direktīvas 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā izmantotais vārds "adrese" būtu jāsaprot kā tāds, kas attiecas ne tikai uz attiecīgo personu pasta adresi, bet arī uz attiecīgo personu elektroniskā pasta adresi, tālruņa numuru vai IP adresi.

32 Treškārt, konteksts, kādā attiecīgais jēdziens tiek izmantots, apstiprina šādu interpretāciju.

33 Proti, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 35. punktā, citu Savienības tiesību aktu, kas attiecas uz elektroniskā pasta adresi vai IP adresi, pārbaude parāda, ka nevienā no tiem, lai apzīmētu tālruņa numuru, IP adresi vai elektroniskā pasta adresi, nav izmantots vārds "adrese".

34 Ceturtkārt, šī sprieduma 31.–33. punktā izklāstītā interpretācija atbilst arī Direktīvas 2004/48 8. panta mērķim, ņemot vērā minētās direktīvas vispārējo mērķi.

35 Šajā sakarā ir taisnība, ka tiesības uz informāciju, kas noteiktas minētajā 8. pantā, ir paredzētas, lai padarītu piemērojamas un konkretizētu pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kuras ir garantētas Pamattiesību hartas 47. pantā, un tādējādi nodrošina pamattiesību uz īpašumu – kurās ietilpst intelektuālā īpašuma tiesības, kas ir aizsargātas tās 17. panta 2. punktā, – efektīvu īstenošanu (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, 29. punkts), ļaujot intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekam identificēt personu, kas tās pārkāpj, un īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai aizsargātu šīs tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 18. janvāris, *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, 25. punkts).

36 Tomēr, pieņemot Direktīvu 2004/48, Savienības likumdevējs ir izvēlējies veikt minimālu saskaņošanu attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu kopumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 9. jūnijs, *Hansson*, C-481/14, EU:C:2016:419, 36. punkts). Tādējādi šī saskaņošana šīs direktīvas 8. panta 2. punktā attiecas tikai uz ļoti ierobežotu informāciju.

37 Turklāt ir jānorāda, ka Direktīvas 2004/48 mērķis ir noteikt taisnīgu līdzsvaru starp, no vienas puses, īpašnieku interesēm aizsargāt savas intelektuālā īpašuma tiesības, kas nostiprinātas Pamattiesību hartas 17. panta 2. punktā, un, no otras puses, aizsargātu tiesību objektu lietotāju interešu un pamattiesību, kā arī vispārējo interešu aizsardzību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2019. gada 29. jūlijs, *Funke Medien NRW*, C-469/17, EU:C:2019:623, 57. punkts; 2019. gada 29. jūlijs, *Pelham* u.c., C-476/17, EU:C:2019:624, 32. punkts, kā arī 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 42. punkts).

38 Konkrētāk, attiecībā uz Direktīvas 2004/48 8. pantu Tiesai jau ir bijusi iespēja nospriest, ka šīs tiesību normas mērķis ir saskaņot dažādu tiesību, tostarp tiesību īpašnieku tiesību uz informāciju un lietotāju tiesību uz personas datu aizsardzību, ievērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, 28. punkts).

39 Visbeidzot ir jāprecizē, ka, lai gan no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka dalībvalstīm nav pienākuma atbilstoši Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunktam paredzēt iespēju kompetentajām tiesu iestādēm izdot rīkojumu par šajā tiesību normā minēto personu elektroniskā pasta adreses, tālruņa numura vai IP adreses sniegšanu tiesvedībā, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, tomēr dalībvalstīm ir šāda iespēja. Kā izriet no paša šīs direktīvas 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta formulējuma, Savienības likumdevējs ir tieši paredzējis iespēju dalībvalstīm piešķirt intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekiem tiesības saņemt plašāku informāciju, tomēr ar nosacījumu, ka tiek nodrošināts taisnīgs līdzsvars starp dažādām pastāvošajām pamattiesībām un citu Savienības tiesību vispārējo principu, piemēram, samērīguma principa, ievērošanu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2009. gada 19. februāris, *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, C-557/07, EU:C:2009:107, 29. punkts, un spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *Bonnier Audio* u.c., C-461/10, EU:C:2012:219, 55. punkts).

40 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/48 8. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertais jēdziens "adreses", ciktāl tas attiecas uz lietotāju, kas ir augšupielādējis datnes, ar kurām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, neaptver šī lietotāja elektroniskā pasta adresi, tālruņa numuru, kā arī IP adresi, kas izmantota, augšupielādējot šīs datnes, vai IP adresi, kas pēdējoreiz izmantota, lai piekļūtu lietotāja kontam.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 8. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertais jēdziens "adreses", ciktāl tas attiecas uz lietotāju, kas ir augšupielādējis datnes, ar kurām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, neaptver šī lietotāja elektroniskā pasta adresi, tālruņa numuru, kā arī IP adresi, kas izmantota, augšupielādējot šīs datnes, vai IP adresi, kas pēdējoreiz izmantota, lai piekļūtu lietotāja kontam.

[Paraksti]